

Publicerad 2008-12-02 11:19 av Sophia B

här har du min sanning.

Rotlös,

förmodligen sedan jag var barn.

Rastlös,

förmodligen sedan jag kom för att påverka.

I mina tankar lever i jag lycka

som i alla sago - slut.

Men i min egen verklighet snubblar

jag över hårda kanter och vassa

föremål och jag har insett att

det denna konst handlar om

den nakna överlevnaden.

Minnen som smekt sig över min hud,

och trasslas i ditt lockiga hår.

dina ögon

dina drag

din doft

Finner mig halvt övergiven av befolkningen

och jag undrar

vad det är

jag

har gjort för fel.

min kärlek till dig läcker,

den finns i överflöd.

Så jag släpper ut lite i taget

endast för att inte gå sönder

och förlora allt.

förlora dig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sophia B med Poeter.se id #25173 innehar upphovsrätten